

52

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 25 stycznia 1994 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zryczałtowanego podatku dochodowego od przychodów osób fizycznych.

Na podstawie art. 9 pkt 1 i 4, art. 18 ust. 3 oraz art. 38 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1993 r. Nr 108, poz. 486 i Nr 134, poz. 646) oraz art. 30 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 1993 r. Nr 90, poz. 416 i Nr 134, poz. 646) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 23 grudnia 1993 r. w sprawie zryczałtowanego podatku dochodowego od przychodów osób fizycznych (Dz. U. Nr 132, poz. 635) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 dodaje się ust. 4—6 w brzmieniu:

„4. Zryczałtowany podatek dochodowy opłacają również podatnicy, którzy w roku poprzedzającym rok podatkowy prowadzili działalność samodzielnie lub w formie spółki, z której przychody były opodatkowane wyłącznie w formie karty podatkowej lub za część roku opodatkowane w formie karty podatkowej i za część roku na ogólnych zasadach, w łącznej kwocie nie przekraczającej 1.200.000.000 zł; w tym przypadku przychody opodatkowane w formie karty podatkowej przyjmuje się wyłącznie na podstawie faktur lub rachunków. Do podatników tych stosuje się odpowiednio przepis ust. 3.

5. Podatnicy, którzy rozpoczęli działalność w roku poprzedzającym rok podatkowy i osiągnęli w przeliczeniu na cały rok podatkowy przychody w kwocie przekraczającej 1.200.000.000 zł, mogą do dnia 31 grudnia tego roku zawiadomić właściwy urząd skarbowy o zrzeczeniu się prawa do opłacania w następnym roku podatkowym zryczałtowanego podatku dochodowego. Przepisy ust. 2 i 3 oraz § 2 stosuje się odpowiednio. Działalność rozpoczętą w ciągu miesiąca traktuje się jako prowadzoną przez cały miesiąc.

6. Zrzeczenie się prawa, o którym mowa w ust. 5, powoduje opłacanie podatku dochodowego na ogólnych zasadach za cały rok podatkowy.”

2) w § 3:

a) w ust. 1 w pkt 1 po wyrazach „osoby fizyczne” dodaje się wyrazy „w zakresie tych przychodów”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się również do podatników, którzy rozpoczęli działalność samodzielnie lub w formie spółki, jeżeli podatnik lub co najmniej jeden ze współników przed rozpoczęciem działalności w roku podatkowym lub w roku poprzedzającym rok podatkowy wykonywał w ramach stosunku pracy lub spółdzielczego stosunku pracy czynności wchodzące w zakres działalności podatnika lub spółki.”

c) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Jeżeli podatnicy wymienieni w ust. 2 nie zamierzają wykonywać działalności na rzecz byłych zakładów pracy, mogą do dnia rozpoczęcia działalności, o którym mowa w § 2 ust. 1, zawiadomić właściwy urząd skarbowy o korzystaniu z opodatkowania w formie ryczałtu. W przypadku gdy podatnik lub spółka dokona sprzedaży towarów handlowych lub wyrobów lub uzyska przychody ze świadczenia usług na rzecz byłego zakładu pracy, traci prawo do ryczałtu i poczynając od dnia osiągnięcia tego przychodu płaci podatek dochodowy na ogólnych zasadach.

4. Jeżeli podatnik w roku poprzedzającym rok podatkowy nie uzyskał przychodu z działalności, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, traci w roku podatkowym prawo do ryczałtu z dniem uzyskania przychodów z tych rodzajów działalności i od tego dnia płaci podatek dochodowy na ogólnych zasadach.”

3) w § 4 w ust. 1:

a) w pkt 1 po wyrazach „z działalności usługowej” dodaje się wyrazy „w tym z działalności gastronomicznej w zakresie przychodów ze sprzedaży napojów o zawartości powyżej 1,5% alkoholu”,

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) z działalności gastronomicznej, z wyjątkiem przychodów ze sprzedaży napojów o zawartości powyżej 1,5% alkoholu, z działalności handlowej, z usług związanych z produkcją zwierzęcą zaliczonych zgodnie z Klasyfikacją usług do podbranży 42101 i 42102, z usług kin zaliczonych zgodnie z Klasyfikacją usług do podbranży 84501, z odsetek od środków na rachunkach bankowych utrzymywanych w związku z wykonywaną pozarolniczą działalnością gospodarczą lub bezpośrednio w związku z wykonywaniem wolnego zawodu oraz z działalności rybaków morskich i zalewowych w zakresie sprzedaży ryb i innych surowców z własnych połowów, z wyjątkiem konserw oraz prezerw z ryb i innych surowców z połowów, z przychodów ze sprzedaży całości lub części składników majątku związanego z wykonywaną działalnością, nie będących nieruchomościami lub prawami, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 1993 r. Nr 90, poz. 416 i Nr 134, poz. 646), zwanej dalej „ustawą” — 2,5% przychodów.”

c) w ust. 2 w zdaniu drugim skreśla się wyraz „odrębnej”,

d) w ust. 3 w zdaniu pierwszym skreśla się wyrazy „i stratach”,

4) § 6 otrzymuje brzmienie:

- „§ 6. 1. Podatnicy i spółki, których wspólnicy są opodatkowani zryczałtowanym podatkiem dochodowym, są obowiązani prowadzić ewidencję przychodów i zakupów towarów, zwaną dalej „ewidencją”, według określonego wzoru stanowiącego załącznik do rozporządzenia.
2. Za towary, o których mowa w ust. 1, uważa się towary handlowe, surowce i materiały podstawowe, z tym że:
- a) towarami handlowymi są towary zakupione z przeznaczeniem do dalszej odprzedaży w stanie nie przerobionym,
 - b) surowcami i materiałami podstawowymi są materiały, które w procesie produkcji lub przy świadczeniu usług stają się główną substancją gotowego wyrobu; do materiałów podstawowych zalicza się również materiały stanowiące część składową (montażową) wyrobu lub ściśle z wyrobem związane, z tym że za surowce i materiały podstawowe nie uważa się paliw i olejów zużywanych w transporcie.
3. Ewidencja powinna być zbroszurowana, a jej karty ponumerowane. Przed rozpoczęciem zapisów ewidencję należy przedstawić do poświadczenia urzędowi skarbowemu właściwemu w sprawie podatku dochodowego. Jeżeli działalność jest prowadzona w formie spółki, obowiązku poświadczenia dopełnia jeden ze wspólników. W przypadku gdy jeden ze wspólników ma miejsce zamieszkania na terenie działania urzędu skarbowego, na którego obszarze znajduje się siedziba spółki, obowiązek, o którym mowa w zdaniu poprzednim, ciąży na tym wspólniku.
4. Obowiązek prowadzenia ewidencji powstaje od dnia, od którego ma zastosowanie opodatkowanie w formie ryczałtu. Podatnicy rozpoczynający działalność w roku podatkowym dokonują zapisów od dnia, o którym mowa w § 2; w tym przypadku zakupy towarów handlowych, surowców i materiałów podstawowych dokonane przed tym dniem należy wpisać w jednej pozycji.
5. Ewidencję oraz dowody, na podstawie których dokonywane są zapisy, należy przechowywać w miejscu wykonywania działalności lub w miejscu wskazanym przez podatnika jako jego siedziba albo w biurze rachunkowym, któremu zostało powierzzone prowadzenie ewidencji. Jeżeli na zlecenie podatnika prowadzenie ewidencji zostało powierzone biurowi rachunkowemu, podatnik obowiązany jest w terminie siedmiu dni od dnia zawarcia umowy z biurowi rachunkowym zawiadomić o tym urząd skarbowy, w którym została poświadczona ewidencja, wskazując nazwę i adres biura oraz miejsce (adres) przechowywania ewidencji i dowodów związanych z jej prowadzeniem.
6. Ewidencję wraz z dowodami należy przechowywać przez 5 lat, licząc od końca roku podatkowego, którego dotyczy.
7. Zapisów w ewidencji dokonuje się:
- 1) w zakresie przychodów — na podstawie wystawionych faktur, rachunków (rachunków uproszczonych), jeżeli sprzedaż jest dokumentowana fakturami, rachunkami (rachunkami uproszczonymi), a w razie sprzedaży bez faktur, rachunków (rachunków uproszczonych) — na podstawie wystawionego na koniec dnia dowodu wewnętrznego, w którym w jednej kwocie wykazana jest wartość tych przychodów za ten dzień z podziałem na przychody objęte poszczególnymi stawkami ryczałtu; w zakresie pozostałych przychodów — na podstawie dowodów potwierdzających ich uzyskanie,
 - 2) w zakresie zakupów towarów przeznaczonych do dalszej odprzedaży oraz zakupów surowców i materiałów podstawowych — na podstawie otrzymanych faktur, rachunków (rachunków uproszczonych), a jeżeli zakup został dokonany bez faktury, rachunku (rachunku uproszczonego) — na podstawie dowodów wewnętrznych lub paragonów; do dokumentowania zakupów dowodami wewnętrznymi i paragonami stosuje się odpowiednio przepisy w sprawie prowadzenia podatkowej księgi przychodów i rozchodów.
8. Zapisów dokonuje się w porządku chronologicznym na podstawie dowodów, o których mowa w ust. 7, w czasie zapewniającym prawidłowe i terminowe rozliczenie należnego zryczałtowanego podatku, jednak nie później niż do dnia czternastego każdego miesiąca za miesiąc poprzedni. Zapisów dotyczących przychodów można dokonywać również na podstawie dziennego zestawienia faktur, rachunków (rachunków uproszczonych); zestawienie to musi zawierać co najmniej: datę, numer zestawienia, numery faktur, rachunków (rachunków uproszczonych) objętych zestawieniem oraz łączną wartość przychodów wynikającą z tych faktur, rachunków (rachunków uproszczonych), z podziałem na przychody objęte poszczególnymi stawkami ryczałtu.
9. Jeżeli podatnik dokonuje wpisów dotyczących przychodów w innym dniu niż został uzyskany przychód lub została wystawiona faktura, rachunek (rachunek uproszczony), powinien w ewidencji — oprócz daty wpisu — zamieścić datę wystawienia dowodów, o których mowa w ust. 7 pkt 1.
10. Po zakończeniu miesiąca w terminie, o którym mowa w ust. 8, należy zapisy podsumować oraz wpisać kwotę należnego zryczałtowanego podatku dochodowego. W razie prowadzenia więcej niż jednej ewidencji, sumy miesięczne zapisów z poszczególnych ewidencji należy przenieść do jednej z nich i podsumować.
11. Jeżeli podatnik w roku podatkowym dokonuje odliczeń od przychodów, o których mowa w art. 9 i 26 ust. 1 ustawy, obowiązany jest wykazać odliczenia w odrębnych pozycjach ewidencji i zmniejszyć o te kwoty wartość przychodu stanowiącego podstawę opodatkowania.
12. Jeżeli podatnik uzyskuje przychody opodatkowane różnymi stawkami i dokonuje odliczeń przysługujących na podstawie art. 9 i 26 ust. 1 ustawy, odliczeń tych do wysokości określonej w ustawie dokonuje od każdego rodzaju

przychodu w takim stosunku, w jakim w roku podatkowym pozostają poszczególne przychody opodatkowane różnymi stawkami w ogólnej kwocie przychodów.

13. W przypadku prowadzenia ewidencji przychodów i zakupów lub ewidencji, o której mowa w § 8, za pomocą komputera należy zapewnić możliwość wydruku danych w każdym czasie. Po zakończeniu miesiąca dane dotyczące przychodów i zakupów należy wpisać w jednej pozycji do odpowiednich kolumn ewidencji przychodów i zakupów, poświadczonej przez właściwy urząd skarbowy.
 14. Podatnicy, o których mowa w art. 30 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50, Nr 28, poz. 127 i Nr 129, poz. 599), mogą ewidencjonować przychody w ewidencji łącznie z podatkiem od towarów i usług, z tym że na koniec miesiąca muszą pomniejszyć przychód o należny podatek od towarów i usług.
 15. Podatnicy, którzy prowadzą ewidencję przychodów i zakupów, o której mowa w ust 1, mogą wpisywać w ewidencji wartość zakupów łącznie z naliczonym podatkiem od towarów i usług.
 16. Podatnicy korzystający ze zwolnienia od podatku od towarów i usług mogą ewidencjonować wyłącznie przychody, pod warunkiem przechowywania w porządku chronologicznym dowodów zakupu towarów, o których mowa w ust. 2, przez okres 5 lat licząc od końca roku.”
- 5) w § 7 skreśla się wyrazy „z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 1993 r. Nr 90, poz. 416), zwanej dalej «ustawą».”
- 6) w § 9:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podatnik obowiązany jest składać we właściwym urzędzie skarbowym informacje według ustalonego wzoru o wysokości uzyskanego przychodu i wysokości dokonanych odliczeń za I półrocze roku podatkowego w terminie do dnia 31 lipca każdego roku, a po upływie roku podatkowego — w terminie do dnia 31 stycznia następnego roku.”
 - b) skreśla się ust. 3 i 4.
- 7) w § 10:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W 1994 r. podatnicy, z zastrzeżeniem ust. 2, są obowiązani założyć i poświadczyć ewidencję nie później niż do dnia 28 lutego 1994 r.”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do dnia założenia i poświadczenia ewidencji podatnicy są obowiązani prowadzić podatkową księgę przychodów i rozchodów oraz dokonywać w niej zapisów wyłącznie w części dotyczącej uzyskanych przychodów i dokonanych zakupów towarów handlowych, surowców i materiałów podstawowych. Przed rozpoczęciem zapisów w ewidencji podatnicy wpisują sumę przychodów wykazanych w podatkowej księdze przychodów i rozchodów w podziale według poszczególnych stawek ryczałtu.”

c) dodaje się ust. 3—5 w brzmieniu:

„3. Podatnicy, którzy od dnia 1 stycznia 1994 r. prowadzą podatkową księgę przychodów i rozchodów, mogą do dnia 28 lutego 1994 r. zawiadomić właściwy urząd skarbowy, że prowadzą tę księgę jako ewidencję przychodów i zakupów.

4. Podatnicy wykonujący działalność w zakresie blacharstwa i lakiernictwa, którzy z dniem 1 stycznia 1994 r. utracili prawo do opodatkowania w formie karty podatkowej, mogą korzystać z opodatkowania na podstawie rozporządzenia, jeżeli za 1993 r. przychody opodatkowane w formie karty podatkowej, wynikające z faktur, rachunków (rachunków uproszczonych), nie przekroczyły kwoty 1.200.000.000 zł, jeżeli do dnia 28 lutego 1994 r. zawiadomią właściwy urząd skarbowy o korzystaniu z opodatkowania w formie ryczałtu. Przepis § 6 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

5. Podatnicy:

a) którzy uruchomili działalność w 1993 r. i spełniają warunek określony w § 1 ust. 5, mogą złożyć zawiadomienie we właściwym urzędzie skarbowym o zrzeczeniu się prawa do opłacania zryczałtowanego podatku dochodowego w 1994 r. w terminie do dnia 28 lutego 1994 r.,

b) o których mowa w § 3 ust. 3, jeżeli rozpoczęli działalność w 1994 r. przed ogłoszeniem rozporządzenia, mogą zawiadomić właściwy urząd skarbowy o korzystaniu ze zryczałtowanego podatku dochodowego od dnia rozpoczęcia działalności, w terminie do dnia 28 lutego 1994 r. W tym przypadku przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.”

§ 2. 1. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. Przepisy rozporządzenia mają również zastosowanie do opodatkowania przychodów osiągniętych od dnia 1 stycznia 1994 r. do dnia ogłoszenia rozporządzenia, jeżeli są dla podatnika korzystniejsze.

Minister Finansów: *M. Borowski*